

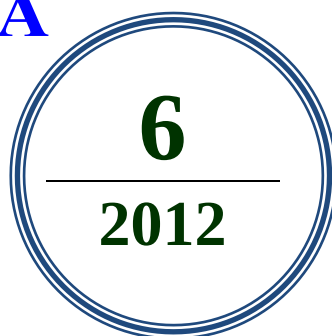

SPRAVODAJCA

OBLASTNÉHO KLUBU VOJENSKÝCH VÝSADKÁROV

BANSKÁ BYSTRICA

Úvodom

Prišla jeseň trochu skôr či neskôr a naše posledné tohtoročné číslo Spravodajcu opäť začneme príspevkom od kolegu Emila Tencera. Za ním spomienkami na základnú vojenskú službu prispieva kolega Jozef Petráš. Príspevok kolegu Vlada Schneidera nám priblíži časť histórie 7. výsadekového pluku zvláštneho určenia v Holešove, kolega Vlado Gajdoš z KVVV Praha svojimi osobnými postrehmi informuje o II. Majstrovstvách ČR výsadekových veteránov Skuteč, za ním nasledujú dva príspevky súvisiace so 68. výročím slávneho SNP, potom krátke informácie (vybrané) zo zasadnutia Predsedníctva KVV SR, niečo „historicky“ poučné od kolegu Vlada Gajdoša, blahoželenie jubilantom a rozlúčkový príspevok kolegu Daniela Kollára o zosnulom kolegovi nášho klubu. Do Vianočných sviatkov je síce ešte dlhý čas, ale keďže ďalšie číslo vyjde v novom roku, popriať k nim si môžeme trochu skôr.

Ivan Bartoš

Prišlo mi pozvanie

Dňa 3. februára 2012 som dostal pozvánku na členskú schôdzu klubu KVV Banská Bystrica, ktorá sa konala vo Zvolene. Cestu som si začal plánovať tak, že v ten deň prídem autobusom z Novej Bane cez Žiar nad Hronom do Prievidze. Mal som tam dohodnuté určité stretnutie. Z Prievidze do Zvolena ma na aute vezme kolega Zámečník. Neskôr som sa dohodol so synom, že ma odvezie do Žiaru nad Hronom a tam nasadnem na autobus do Prievidze. Pre istotu som ešte zatelefonoval Zámečníkovi. On však nebol v Prievidzi, ale na východe a do Prievidze nepríde. Pôjde priamo do Zvolena. Pokúsil som sa preto zavolať kolegovi Kavickému, ktorý býva v Partizánskom a cestou do Zvolena by ma mohol z Prievidze vziať. No úspech som nemal. Miesto v aute pre mňa nemá, má ho obsadené. No, čo teraz? Skúsil som zavolať kolegovi Vargicovi do Bánoviec nad Bebravou, ktorý občas na naše stretnutia chodíva autom. Ale ten ma prekvapil, že do Zvolena nepôjde vôbec a mal ísť v aute s kolegom Kavickým. To ma trochu potešilo, že v Kavického aute môže byť miesto aj pre mňa. Vargic povedal, že ešte Kavickému zavola a oznámi mu to.

Medzitým mi syn oznámil, že v ten plánovaný deň 3. februára do Žiaru nepôjde. Takto sa to všetko skomplikovalo a musím začať odznova. Ráno do Žiaru musím ísť z Novej Bane o 5:40 hod, aby som mohol z neho pokračovať do Prievidze o 6:20 hod. Ale figel' bol v tom, že tento autobus sa dá len málokedy chytiť, lebo ten z Prievidze odchádza o dve minúty skôr ako ten z Novej Bane príde. Ďalší zo Žiaru nad Hronom ide o jeden a pol hodiny neskôršie. Vlete sa to dá vydržať, ale v zime je to „riadna kosa.“ Zavolať som teda Kavickému, aby som si overil, či to miesto po Vargicovi je voľné. Dohodol som sa, aby do Zvolena išiel cez Prievidzu a tam ma vzal so sebou. Teda všetko už bolo dohodnuté. A predsa nebolo. Vo štvrtok poobede išiel syn autom o 16:15 hod na železničnú stanicu. Náhodne sme sa v meste stretli a cez otvorené okienko auta mi zakričal, že ten piatok predsa len do Žiaru nad Hronom pôjde a vezme ma na ten autobus, ktorý odchádza o 6:20 hod do Prievidze. Takto sa tá cesta aj podľa tohto scenára uskutočnila, keď o 11:15 hod som v Prievidzi nastúpil do auta kolegu

Kavického smerom na Zvolen. Spätný odvoz zo Zvolena do Novej Bane mi zabezpečil už kolega Zámečník a tým sa plánovaná kalvária cesty do Zvolena skončila. No myslím si však, že to nebola zhoda okolností toľkých náhod, ale iste vyššia moc tu zapracovala, ktorá pomohla. Vďaka jej!

*voľne napísal Emil Tencer
jún 2012*

Spomienky na základnú vojenskú službu

Základnú vojenskú službu som si odkrútil u výsadkového vojska v Košiciach. V jej polovici som zažil niekoľko nepredvídateľných prípadov s balónom. V priebehu roka 1954 bol z Prešova prevezený balón do Košíc. V tom roku sa stala aj mimoriadna udalosť na balónisku. Po vyskočení troch parašutistov z balónového koša navijak začal sťahovať balón k zemi pre ďalšiu výsadku. Pri tejto manipulácii však došlo k pretrhnutiu lana, ktorým bol balón spojený s navijakom ukotveným na zemi. Po pretrhnutí lana balón sa začal vznášať a vplyvom vetra nabral aj smer po vetre od Košíc k hraniciam Poľska.

Najhoršie však bolo, že v koši balóna okrem výsadkového sprievodcu bol ešte jeden muž, ktorý nemal padák. Na zemi nastal veľký poplach a sledovanie odtrhnutého balóna. Neradostne bolo aj v koši, kde vysadzovač ponúkal svoj padák mužovi, ktorý ho nemal. Dával mu ho s tým, aby sa zachránil aspoň on, lebo je ženatý a má dve deti.

Našťastie v tom období bol už podvečer a vietor začal spomaľovať. Tak posádka v koši dostala šancu na hľadanie vhodného miesta na pristátie balóna. Chlapi v koši preto začali s postupným vypúšťaním vodíka a bezpečne pristáli na oráčine, ktorá im spôsobila len niekoľko odrenín. To bol dôvod na vreľé vyobjímajenie, že to tak šťastne skončilo aj bez použitia jedného padáka pre dvoch.

Zažil som aj inú, omnoho závažnejšiu udalosť a tiež zhodou okolností s balónom. Bol jeden krásny letný večer a náš prápor sa pripravoval na nočné zoskoky. Na letisko sme sa prepravili V-3S-kami a tam sme čakal až sa zotmie. Večer bol krásny a na oblohe ani mráčika. Prví mali skákať členovia štábu, tak o tom hovorí regula. Ihneď po zotmení a po nastúpení štyroch členov štábu a vysadzovača do balónového koša navijak začal odbrzdovať a balón stúpala do výšky 500 m. Vtom z ničoho nič spoza kopca za letiskom preskočil blesk a zasiahol niekoľko metrov kubických stlačeného vodíka v balóne. Došlo k explózii. Všetci sme v tom úžase onemeli a v úplnej tichosti sme čakali, čo bude ďalej. Prvé, čo sme začuli, bolo svišťanie padajúcich lán aj s balónovým košom. Po jeho dopade sme čakali na stony dopadajúcich členov štábu a výsadkového sprievodcu. Neskôr sme sa dozvedeli, že posádka koša vyskočila len niekoľko sekúnd pred zásahom blesku a výsadkový sprievodca vyskočil z koša v okamžiku zasiahnutia balóna bleskom. Tak sa všetci zachránili a šťastne bez úrazu skončili.

Jozef Petráš – marec 2012

Som hrdý na svoj pluk!

Pri tvorbe mimoriadneho čísla nášho klubového Spravodajcu (č. 5M/2012) som potreboval identifikáciu dvoch kolegov - veteránov na fotografii s našim kolegom Vladom Schneidrom. Požiadal som ho jednoducho o identifikáciu týchto priateľov. Vlado neváhal a odpísal mi obratom a ani netušil, že vytvoril obdivuhodný príspevok pre toto číslo Spravodajcu. Tak čítajme, čo napísal:

Začnem od seba. Nástup do prijímača v roku 1964 ku kpt. Hánovi na "bojovú" 5. rotu, potom "vykopaný" na školskú rotu - ŠDZ - v rámci 7. **pluku zvláštneho určenia** so statusom práporu - pod velením npor. Jána Repaského, ktorý svoju životnú púť skončil v hodnosti generálmajora, vo funkcii vedúceho úradu ministra obrany SR. Podľa súťažných kritérií útvaru som prvý rok absolvoval, pod velením čatára Pavla Franeka, ako člen najlepšieho družstva najlepšej čaty a najlepšej rotu u pluku. (Ja viem, keď som bol mladý, bol som veľmi pyšný. Ale teraz už nemám chybu !!! Cha, cha....).

Po absolvovaní ŠDZ (výsadková príprava - balenie, strelecká príprava, topografia, spojenie, šifrovanie, ženijná - hlavne diverzné uplatnenie, jazyky - nemčina, francúzština, cudzie armády, PŠM, telesná príprava, pozemná výsadková príprava, zoskoky, ničenie zbraní hromadného ničenia, pomedzi to výberová spartakiáda 1965 a všetko možné ostatné - v živote som sa tak intenzívne a bezo zvyšku neučil tak, ako tam) som zostal na škole, ako zástupca veliteľa 2. čaty u npor. Bohumila Petrušku, t. č. plk. v. v. Do civilu som odchádzal v roku 1966 ako podporučík, so zlomeninou ľavého členka pri zoskoku na cvičení "Vltava - 1966" (SV od Jihlavy, ako člen "nepriateľskej diverznej skupiny"), zasádrovanou po cvičení, držiteľ odznaku 1. tr. špecialistu hĺbkového prieskumu, dvojky "paraplacky" atď., ale hlavne, zmenený mladý človek, s novou, ohromnou osobnostnou vybavenosťou po stránke fyzickej aj psychickej. Som presvedčený, že nie som jediný, kto potvrdí, že roky strávené u VÚ 7374 v Holešove, ale aj predtým v Sabinove a Prešove, kde útvar vznikal, boli pre každého celoživotným prínosom. A zdôrazňujem, že to boli kvality ľudí, veliteľov a spolubojovníkov, ktorí zanietene odovzdávali novým a mladším svoje vedomosti, schopnosti a odhodlanie byť tým najlepším. Zostalo mi to v srdci, v mysli, aj duši a nik to nezmení. **Som hrdý na svoj pluk !**

Na fotografii vpravo, v objatí mojej ľavej ruky, stojí Mirek Staněk, môj mladý vojak a stále priateľ, ktorý prišiel na ŠDZ v roku 1965 a tiež tam zostal aj v druhom roku služby vo funkcii veliteľa družstva, v 2. čate Boba Petrušku.

Na fotografii vľavo, v objatí mojej pravej ruky, stojí tak trochu záhada, Petr, alebo Pavel Braun, jeden z dvojčiat (netuším, či ich aj vlastná mama rozoznávala; poznámka Vlada G.: matka - p. Julie Braunová zomrela v r. 2007, ako 90 ročná mala 5 tandemových zoskokov), ktorí nastúpili ako mladí vojaci v roku 1966 a slúžili v 1. čate ŠDZ u kpt. Milana Kočího, t. č. plk. v. v. JUDr. Bez ohľadu na to, či sme sa poznali osobne, alebo nie, spája nás príslušnosť k pluku, ktorému sa vo svojej dobe mohli prirovnávať, iba zo sovietskej armády "Specnaz" a americké "Zelené barety". To je dúfam dostatočná informácia k danej fotografii. V súčasnosti zbierame informácie o našej ŠDZ a pravdepodobne sa stanú obsahom pripravovaného materiálu o škole a pluku.

Tolko krásnych, úprimných viet napísaných od srdca v takom krátkom príspevku. Čo k tomu dodať? Vlado je hrdý na svoj pluk – právom! Na 7. pluk špeciálneho určenia, ktorý sa nezabudnuteľne zapísal do našich dejín československého výsadkového vojska.

II. M ČR výsadkových veteránov Skuteč - 28.-29.7.2012 (osobné postrehy).

- miestom konania bolo letisko Skuteč (RWY 31-13, AFIS 123,5 MHz). V poslednej dobe pribudli nový hangár, pieskový kruh, ubytovanie
- praktickým organizátorom bol „skuteč-ný PARAKLUB, o. s.“ pod velením a vedením Vlastu Krutského
- na letisku bola k dispozícii „ex“ lučenecká (Kodadova) AN-2 (OK- EIA), pre záujemcov bol v piatok 27.7.k dispozícii L-60 (OK – MTG)
- celková účasť sa po „sebadeštrukcii“ družstva z Chrudimi zredukovala na 5 družstiev (B. Bystrica, Bratislava I, II,

Praha I, II). Vek skokanov bol 56 – 80 rokov, počty zoskokov sa pohybovali medzi 31 – 4230

- z počiatočných otvorených veteránskych otvorených majstrovstiev (2003) na guľatých padákoch OVP-68 sa stávajú skutočné športové majstrovstvá. O výsledkoch začínajú rozhodovať: „vyskákanosť“, vlastné krídla, ručné otváranie, centimetrové vzdialenosti...
- všetkých doterajších majstrovstiev (2003-2012) sa zúčastnili J. Méhes (KVV BA), J. Urban a V. Gajdoš (KVVV Praha)
- v kuloároch sa diskutovalo o kľúčoch 2:1 pri organizovaní ďalších majstrovstiev, tzn. 2x v ČR, 1x na Slovensku. Pravdepodobne dôjde k zníženiu min. veku zo 180 na 165 rokov (pri trojčlenných družstvách), a 110 rokov (pri dvojčlenných družstvách). Minimálny vek jednotlivých pretekárov sa zníži z 55 rokov na 50
- v predaji sa objavilo i biele víno so samolepkou loga II. M ČR. Pretože nie všetci absolvovali odborný výklad L. Hrehu, tak v kocke – odrodu ako celoživotné dielo vyšľachtila ing. D. Pospíšilová. Ide o odrodu Devín, ktorá vznikla krížením a šľachtením Tramínu červeného a Veltlínskeho červenobieleho?...
- v rámci majstrovstiev sa objavili i ex. príslušníci prostějovskej Dukly a rezonovali i prezývky ako Sekyra, Čabajka, Kaltmann, Koloťuk, atď.
- Skuteč symbolicky reprezentovala i obuv celkového víťaza – Evžena Křížka. Išlo o kedysi obľúbené botasky vyrábané ešte dnes podnikom Botas a.s. Skuteč. (BOTAS = **B**ota **S**kuteč)
- krátke články venované najstaršiemu družstvu KVVV Praha I (J. Urban, O. Visinger, S. Lacina) sa objavili v Českých novinách a Chrudimskom denníku
- k videniu bola jediná zástava KVVV Praha

Vlado Gajdoš
(KVVV Praha)

P. S. Pre L. Haverlu. Laco, napiš mi, kde už mám pristáť (a ako vysoko), aby si bol nakoniec predomnou... (foto od kolegu Dana Cádru - Facebook – VV a ŠP).

Stretnutie generácií – Kalište 2012

Dňa 18. augusta 2012 sa konal 7. ročník spomienkového podujatia na Kališti organizovaného pod záštitou predsedu Banskobystrického samosprávneho kraja Vladimíra Maňku, ktoré nadväzovalo na celoslovenské oslavy 68. výročia SNP. Prítomní si prišli uctiť pamiatku obetí nezmyselnej

Kolega Braňo Diško v úlohe usporiadateľa

akcie fašistických vrahov. Nezabúdame a nikdy nezabudneme. To je trvalý odkaz pre všetky generácie. Na tomto podujatí sa zúčastnili kolegovia J. Šťastný, D. Hancko, I. Bartoš a B. Diško.

Kolega Jiří Šťastný s priamou účastníčkou tragických udalostí p. Vierou Valašťanovou - Kaliskou

Kolegovia Ivan Bartoš a Jiří Šťastný pri partizánskych bunkroch – partizánskej nemocnici

68. výročie SNP

Celoslovenské oslavy 68. výročia SNP v Banskej Bystrici sa uskutočnili dňa 29. augusta 2012 v areáli Múzea SNP za účasti najvyšších predstaviteľov našej republiky. Oficiálne začali preletom stíhačiek MiG - 29 vzdušných síl SR, ktoré vzlietli z letiska Tri duby na Sliači. Nasledoval akt kladenia vencov a oficiálny program s príhovormi prezidenta I. Gašparoviča a premiéra R. Fica, ktorí vo svojich prejavoch zdôraznili, že spolupatričnosť a súdržnosť boli typické vlastnosti bojovníkov a obyvateľov počas SNP. Po skončení oficiálneho

programu si návštevníci mali možnosť bezplatne pozrieť exponáty Múzea SNP, prezentáciu Ozbrojených síl SR a klubov vojenskej histórie.

K tomuto významnému podujatiu svojimi zoskokmi prispeli aj príslušníci Padákovej záchrannej a výsadkovej služby. Pristátie desiatich výsadkárov

na trávnatú plochu si vyslúžilo potlesk prítomných divákov. Na oslavách sa zúčastnili členovia nášho klubu V. Schneider s vnučkou, B. Diško v usporiadateľskej službe a I. Bartoš. V duchu osláv SNP sa niesli aj Medzinárodné letecké dni SIAF 2012 v dňoch 1. a 2. septembra na letisku Sliač.

Krátké informácie zo zasadnutia Predsedníctva KVV SR dňa 7.8.2012

- ☞ *Predseda kol. Múdry previedol predbežné zhodnotenie Stretnutia 2012 (priebeh je vyčerpávajúcím spôsobom popísaný v mimoriadnom vydaní SPRAVODAJCU č. 5M/2012, vydaného oblasťou B. Bystrica). Ciele stretnutia (oslava pamätných výročí, reprezentácia armády a kultúrno – spoločenská časť) boli až na niektoré nepodstatné nedostatky splnené o čom svedčia jednak hodnotenia prítomných divákov a jednak písomné ohlasy zúčastnených kolegov z Českej a Slovenskej republiky. Bol zaslaný ďakovný list p. ministrovi obrany SR a p. náčelníkovi GŠ OS SR za ich účinnú pomoc a spoluprácu na Stretnutí 2012. Predsedníctvo KVV SR zvlášť vyzdvihuje prácu členov oblasti Žilina vrátane miestnej pobočky Martin, ktorí spolu s príslušníkmi 5. pluku špeciálneho určenia zo Žiliny majú hlavnú zásluhu na úspechu akcie. Na Stretnutí 2012 sa zúčastnilo 180 účastníkov z ČR, 110 zo SR a 30 hostí, spolu 320 účastníkov + príslušníci 5. pluku špeciálneho určenia zo Žiliny. Predseda odporúča zaslať ďakovný list za vzornú spoluprácu aj starostke obce Čičmany.*
- ☞ *Predsedníctvo vyslovuje úprimnú vďaku všetkým zúčastneným kolegom zo SR a ČR za reprezentáciu s klubovými zástavami, za vzorný pochod a príspevky na propagačné panely a blahoželá všetkým oceneným Pamätnou medailou ministra obrany SR, medailou Jozefa Gabčíka, nadáciou Štefana Baniča, medailou KVV Prostějov a pána Vondru.*

Krátké informácie zo zasadnutia Predsedníctva KVV SR dňa 4.9.2012

DOKUD BUDE BÍT POSLEDNÍ VETERÁNSKÉ SRDCE, POTOM TAKOVÉ POJMY JAKO JE HRDOST, ČEST A VLASTENECTVÍ NEBUDOU ZAPOMENUTY...

(odznelo na Stretnutí 2012 – kol. Chmelík, Holešov)

- ☞ *Predseda zdôraznil hodnotné mimoriadne vydanie Spravodajcu vydané oblasťou Banská Bystrica, podrobne popisujúce Stretnutie 2012.*
- ☞ *Predsedníctvo ďakuje všetkým, ktorí svojou účasťou na oslavách SNP v ich regióne reprezentovali KVV.*
- ☞ *Predseda žiada vysporiadať odoslanie všetkých medailí navrhovaných na Stretnutí 2012, odoslanie certifikátov k medailám ako aj doručenie pamätných predmetov, o ktoré účastníci žiadali.*
- ☞ *Predseda žiada o rozmnoženie DVD zhotoveného na Stretnutí 2012 a doručenie 1 ks grátis každej oblasti v SR a ČR (o cene 1 ks pre záujemcov bude rozhodnuté neskôr)*

Z najčastejších historických omylov

V literatúre faktu sa často stretávame s informáciami, ktoré noví historici automaticky preberajú, pretože ich považujú už aspoň 20 rokov za pravdivé. Takže kolegovia, údaj v zátvorke je pravdivý:
Štefan Banič vyskočil z 13, 14, 41 poschodia mrakodrapu (**18. poschodia**), Josef Gabčík (**Jozef**), ANTHROPOID mal byť vysadený na bývalom poľnom letisku Borek u Cerhovic, medzi Ejpovice a Kyšicami na Pohodnici, atď. (**bývalé letisko Kařez**), K. Čurda napísal 13.6.1942 anonymný list na žandársku stanicu v Beroune (**Benešove**), kostol sv. Cyrila a Metoda na Resslovej ul. v Prahe (**v dobe atentátu kostol sv. Karola Boromejského**), skupina COURRIER 5 bola vysadená 6.9.1944 (**16.9.1944**), prísl. 2. čs. pdb npor. Pavol Marcelly (**Marcely**), NŠ výsadkového vojska v 50. rokoch bol mjr/pplk. Ján Čaplovič (**Emil**). Pár „historických“ kostlivcov spresním v ďalšom období.

Vladimír GADOŠ (KVVV Praha)

V uplynulých dňoch oslávili naši kolegovia okrúhle jubileum

75 rokov prof. Ing. Milan Hladík, CSc. 3. 9.

70 rokov Putz Pavol 15. 9.

Blahoželáme

Rozlúčili sme sa

Dňa 25. augusta 2012 nás po krátkej, ale zákernej chorobe opustil navždy náš priateľ, člen nášho klubu vojenských výsadkárov, dobrý kamarát Laco Kacara. Nedožil sa 73 rokov. Pochádzal z Konrádoviec. Bol mojím veľmi dobrým kamarátom, dalo by sa povedať, že takmer od detstva. Zoznámili sme sa na letisku v Očovej ako cvičenci – parašutisti, keď sme mali necelých 17 rokov. Laco „učňoval“ v Strojárňach Piesok neďaleko Brezna. Učil sa za strojného zámočníka. Hneď sme si padli „do oka.“ A naše priateľstvo vytrvalo až do jeho smrti.

Ladislav Kacara
*29.11.1939 + 25.8.2012

Chodili sme spolu do telocvične ako branci z Podbrezovej. Raz viedol výcvik Laco, inokedy ja. Niekedy sme sa zišli pod vedením Juraja Kriváňa v telocvični Pedagogického inštitútu v Banskej Bystrici. Spolu sme išli na vojenskú základnú službu, z Brusna, kde som ja býval. Narukovali sme k jednému z útvarov Výsadkovej brigády k 71. výsadkovému práporu. Laco k 1. výsadkovej rote, ja k spojárom. Aj keď som bol prevelený do poddôstojníckej školy, často sme sa na vychádzkach stretávali. Keď Laco dostal opušťák, alebo dovolenku, navštívil v Brusne mojich rodičov a zas ja jeho rodičov v Konrádovciach, kde som si rád posedel pri pečenej husacinke a dobrom vínu.

Aj v Prostějove naše kamarátstvo pokračovalo. Laco odišiel do civilu skôr o mesiac. Podpísal nábor do Podpolianskych strojární v Detve. Riadne sme sa rozlúčili. Nevieť ako sa Laco dostal do kasární, lebo mňa priniesli v celte a zobudil som sa v Janáčkovej posteli.

V civile sme sa raz stretli v Očovej na letisku a začali sme sa tuho venovať parašutizmu. Za prvé civilné leto sme urobili viac ako 100 zoskokov. Laco bol šikovnejší. Skôr sa naučil „polohu,“ aj „komplexy.“ Vyskákali si titul „Majster šport.“ Ja len 1. výkonnostnú triedu. Ale spolu pri voľnej debate sme si hovorili, že sme sa radšej mali dať na motorové lietanie. No, čo už. Poskákali sme si, zažili všeličo. Inštruktori nám dôverovali. Skákali sme bez KAP-u aj bez

stopiek. Výšku 700 m sme mali v oku. Vycvičili sme niekoľko desiatok brancov a cvičencov. Precvičili aj zálohy.

Laco sa skôr oženil, aj keď sa mu manželstvo kvôli parašutizmu po čase rozpadlo. Nervy si liečil u nás, na Prašivej, kde pil v Hiadel'skom sedle najlepšiu vodu vo svojom živote a v chate pod Ľubietovským veprom jedol najlepší guláš a „haluške s bryndzou.“ A v Šumiaci pil dobrú pálenku a jedol jedlá z dobrej diviny.

Lacko, je mi smutno za Tebou. Keby som bol veriaci, tak by som povedal, aby Ti dal pánbožko radostné zmŕtvychvstanie. Už sme všetci napísaní na „manifeste.“ Kedy sa vyberieme na nebeskú doskokovú plochu? To nevieme, ale vieme, že tam pôjdeme.

Dano Kollár – september 2012

Záverom

Po smutnejšom príspevku od kolegu Dana Kollára uzavierame toto posledné tohtoročné číslo nášho klubového Spravodajcu. Blíži sa pomaly koniec roka a tak čoskoro nastane čas Vianoc, sviatkov pokoja. Nech sú pre každého z nás pokojné a šťastné. Ďalšie číslo Spravodajcu vyjde v mesiaci február 2013. Chcem požiadať kolegov, ktorí môžu, aby pre toto prvé novoročné číslo poslali príspevky zo svojej činnosti, či akcií, ktorých sa zúčastnili.

Ivan Bartoš

Jedna poznámka:

Členské na rok 2012 uhradil kolega Pavol Vojtek dňa 13. 7. 2012 - 10,00 Eur

Viete, že:

Česká armáda komisionálne zrušila vo svojich skladoch v Štěpánove (PSČ 78 313) asi v roku 2010 všetkých kompletov 790 padákov VTP-100. Zmluva s firmou Anex – Cirus bola podpísaná na dodávku 2310 padákov. Komisionálne rušenie prebiehalo odstrihnutím šnúr od vrchlíku a fotodokumentáciou každého krídla. Takže jediný typ VTP-100 (03 – kvalitné prišitie šnúr k vrchlíku) sa ešte používa v niektorých českých parakluboch.

Začiatkom júla 2012 uskutočnila švédka reklamná agentúra „výsadok 1000 plyšových medveďov“ nad Ivencom a Minskom (Bielorusko). Športové lietadlo (SE – CIB) odštartovalo z Litovska, medvedíkovia mali na sebe nápisy „Nás nie je možné umlčať“. A. Lukašenko už odvolal veliteľa PVO genmjr. D. Pachmelkina a veliteľa pohraničných vojsk genmjr. I. Račkovského.

SPRAVODAJCA č. 6/2012. Tlač: HP Photosmart C4180.
Len pre vnútornú potrebu členov KVV SR a KVVV ČR! (bez gramatickej úpravy)